

Nie ma w tym zakresie znaczenia, czy podmiot prowadzący kompleks mieszkaniowo-usługowy taki jak będący przedmiotem postępowania głównego otrzymuje subwencje lub jakąkolwiek formę świadczeń lub finansowego udziału ze strony władz publicznych.

⁽¹⁾ Dz.U. C 339 z 29.9.2014.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 21 stycznia 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vilniaus miesto apylinkės teismas i Lietuvos Aukščiausiasis Teismas – Litwa) – „ERGO Insurance” SE, reprezentowana przez „ERGO Insurance” SE Lietuvis filialas/„If P&C Insurance” AS, reprezentowana przez „If P&C Insurance” AS filialas (C-359/14) oraz „Gjensidige Baltic” AAS, reprezentowana przez „Gjensidige Baltic” AAS Lietuvos filialas

(Sprawy połączone C-359/14 i C-475/14) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Współpraca sądowa w sprawach cywilnych — Wybór prawa właściwego — Rozporządzenia (WE) nr 864/2007 i (WE) nr 593/2008 — Dyrektywa 2009/103/WE — Wypadek spowodowany przez ciężarówkę z przyczepą, w sytuacji gdy każdy z pojazdów uczestniczących w wypadku był ubezpieczony przez innego ubezpieczyciela — Wypadek, do którego doszło w państwie członkowskim innym niż państwo zawarcia umów ubezpieczenia — Roszczenie regresowe jednego ubezpieczyciela względem drugiego ubezpieczyciela — Prawo właściwe — Pojęcia „zobowiązań umownych” i „zobowiązań pozaumownych”)

(2016/C 098/09)

Język postępowania: litewski

Sąd odsyłający

Vilniaus miesto apylinkės teismas i Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: „ERGO Insurance” SE, reprezentowana przez „ERGO Insurance” SE Lietuvis filialas

Strona pozwana: „If P&C Insurance” AS, reprezentowana przez „If P&C Insurance” AS filialas (C-359/14) oraz „Gjensidige Baltic” AAS, reprezentowana przez „Gjensidige Baltic” AAS Lietuvos filialas

Sentencja

Wykładni art. 14 lit. b) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/103/WE z dnia 16 września 2009 r. w sprawie ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych i egzekwowania obowiązku ubezpieczenia od takiej odpowiedzialności należy dokonywać w ten sposób, że przepis ten nie przewiduje szczególnej normy kolizyjnej, na podstawie której należałoby ustalać prawo właściwe dla roszczeń regresowych między ubezpieczycielami w okolicznościach takich jak rozpatrywane w postępowaniach głównych.

Wykładni rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 593/2008 z dnia 17 czerwca 2008 r. w sprawie prawa właściwego dla zobowiązań umownych (Rzym I) oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 864/2007 z dnia 11 lipca 2007 r. dotyczącego prawa właściwego dla zobowiązań pozaumownych (Rzym II) należy dokonywać w ten sposób, że prawo właściwe dla roszczeń regresowych ubezpieczyciela pojazdu ciągnącego – który wypłacił odszkodowanie osobom poszkodowanym w wypadku spowodowanym przez kierującego tym pojazdem – względem ubezpieczyciela przyczepy ciągniętej w chwili tego wypadku przez ten pojazd należy ustalić na podstawie art. 7 rozporządzenia nr 593/2008, jeżeli przepisy regulujące odpowiedzialność deliktową, mające zastosowanie do tego wypadku na mocy art. 4 i nast. rozporządzenia nr 864/2007, przewidują podział odpowiedzialności za naprawienie wyrządzonej szkody.

⁽¹⁾ Dz.U. C 329 z 22.9.2014.
Dz.U. C 7 z 12.01.2015

**Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 20 stycznia 2016 r. – Toshiba Corporation/Komisja Europejska
(Sprawa C-373/14 P) ⁽¹⁾**

**[Odwołanie — Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Artykuł 101 ust. 1
TFUE — Rynek transformatorów mocy — Porozumienie ustne w sprawie podziału rynków („umowa
dżentelmeńska”) — Ograniczenie konkurencji ze względu na cel — Bariery wejścia na rynek —
Domniemanie uczestnictwa w kartelu — Grzywny — Wytyczne w sprawie metody ustalania grzywien
(2006 r.) — Punkt 18]**

(2016/C 098/10)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Toshiba Corporation (przedstawiciele: J. F. MacLennan, solicitor, A. Schulz, Rechtsanwalt, J. Jourdan i P. Berghe, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: F. Ronkes Agerbeek, J. Norris – Usher i K. Mojzesowicz, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Toshiba Corporation zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 339 z 29.9.2014.

**Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 14 stycznia 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie
prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht – Niemcy) – Vodafone GmbH/
Bundesrepublik Deutschland**

(Sprawa C-395/14) ⁽¹⁾

**(Odesłanie prejudycjalne — Wspólne ramy regulacyjne sieci i usług łączności elektronicznej — Dyrektywa
2002/21/WE — Artykuł 7 ust. 3 — Postępowanie konsolidacyjne na wewnętrznym rynku łączności
elektronicznej — Dyrektywa 2002/19/WE — Artykuły 8 i 13 — Operator wskazany jako posiadający
znaczącą pozycję na rynku — Obowiązki nałożone przez krajowe organy regulacyjne — Kontrola cen
i obowiązki związane z systemem księgowania kosztów — Zezwolenia na pobieranie opłat za zakańczanie
połączeń w sieciach telefonii komórkowej)**

(2016/C 098/11)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesverwaltungsgericht